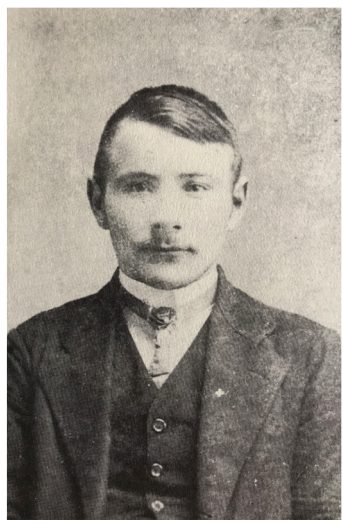

Komandi partur

Í komandi parti verður hildið áfram við søguni um sponsku sjúku í Føroyum.

Karin var trúlovað við Hans Jacob, sum sá út til at hava eina hjarta framtíð. Men hann fekk 22 ára gamal eina váta grøv.

Tann 15. februar 1919 er henda lýsing í Dimmalætting:

Tøkk

Eina hjartaliga tøkk veita vit Karen Joensen fyri hennara stóra hjálpsemi og tann beina hon vísti sjúklingum, meðan spanska sjúkan gekk her í bygdini.
Leirvíkingar

Søgufróðir leirvíkingar kenna ikki hesa Karen. Hetta bendir á, at talan er um avbygdafólk. Spurningurin er, um Karen hevur verið samstundis sum tey, sum er nevnd í fyrstu lýsingini, ella hon hevur tikið við eftir teimum.

Dimmalætting hevur 2. apríl 1919 hesa lýsing

Der meddeles herved Slægt og Venner, at Sygeplejeelev Karen Joensen er død paa Hospitalet i Thorshavn af Tyfus Søndag den 30. Marts.
En hjertelig Tak bringes Hospitalets Personale, der udviste Hjælp og Deltagelse mod hende under hendes Sygdom. En særlig Tak til Søstrene paa Hospitalet, Dr. Forsberg og Sygeplejeelev Frk. Sanna Joensen.

Thorshavn, den 31. Marts 1919
Karen Danielsen

Tað er neyvan ivi um, at tyfus í lýsingini er spanska sjúka. Spurningurin er um henda Karen Joensen er tann sama, sum hevur verið í Leirvík. Skyldskapur var/er millum Kunoy og Leirvík/Toftanes. Kanska er hon blivin sjúk Leirvík, og leirvíkingar hava vilja takka henni á sjúkrareguni. Um onkur lesari veit meira um hetta vil eg fegin frætta. Og hvør mundi frk. Sanna Joensen vera?

Í Dimmalætting 6.apríl 1919 er henda lýsing:

Tak

En hjertelig Tak til alle dem, der viste Deltagelse ved Sygeplejeelev Karen Joensens Begravelse, baade dem, der sendte Kranse og dem, der fulgte hende til hendes sidste Hvilested.
Særligt takkes Fysikus Heerup, for den Omsorg. han har vist ved hendes Uddannelse og Dr. Bierring for hjælp og Bistand.
Paa hele Familiens vegne
Karen Danielsen

Tað er sannlíkt, at Karen Joensen er smittað í sambandi við hennara arbeiði sum sjúkrasystranæmingur, og at hetta hevur kostað henni lívið. Umrøddi lækni kom til Føroya saman við umrøddu Petrinu Petersen

Tung lagna

Tað er eydnast at fáa meira at vita um Karina og hennara ætt, sum hevði eina tunga lagnu.

Karen var ættað úr Kunoy, fødd 27. mars 1892, og hon bleiv tískil bara 27 ára gomul. Foreldrini vóru Súsanna Poulsdóttir og Christian Johan Joensen. Tey vóru seks systkin. Av teimum doyðu tey fyra í besta aldri

Súsanna, mamman, doyði longu í 1897, tá ið Karen var fimm ára gomul.

Beiggin, Joen Simon, doyði í 1905, 20 ára gamal, hann slerdi út av báti.

Systirin, Elsebeth Dorteia f. 1888, varð forlovað við manni úr Hull í Onglandi. Hon fór niður til hansara, men áðrenn tey fingtu tíð at giftast doyði hon.

Beiggin, Dánial Poul Jacob, f. 1880 gekk í 1941 burtur við enskum trolara. Hann var giftur og hevur stóran ætt.

Karen varð grivin í kirkjugarðinum undir Svínaryggi í Havn tann 2. apríl, hóast eingin av hennara nærmastu búðu í Havn. Kanska hevur tað verið fyri at sleppa undan smittu.

Karen átti tvey onnur systkin Poul Marius Krosstein og Maren Susanna Kristina, sum vóru gift og áttu børn. Men tey búðu øll í Norðoyggjum, sum var langt burtur tá á døgum.

Umrødda Karen Danielsen, sum skipaði fyri jarðarferðini, var av ættini hjá teimum í Kunoy. Hon var fødd har í 1873. Í 1919 búði hon í Tróndargøtu í Havn, og hon doyði í 1936. Tað er eingin ætt eftir henni.

Karen misti eisini drongin

Karen var annars hart roynd frammanundan. Hon var trúlovað við Hans Jacob Krebs Sofus Olsen úr Skúvoy. Hann var føddur í 1891. Foreldrini hjá honum vóru

Tummas Petur Olsen og Anna Sofia Danielsen, sum var úr Kunoy. Hetta man vera upprunin til teirra kennskap.

Á jólum 1913 fór Hans Jacob saman við systir sína til Kunoyar at halda jól og hann at vitja gentuna.

Hann skuldi føra sluppina Oskar tað komandi várið, og ørindini vóru eisini at biðja fólk. Hann hevur verið ungur skipari, og tað sigur, at hann hevur verið álitismaður. Tollaksmessudag, tann kenda skaðadagin, fór hann til útróðrar við mammubeiggja sínum fyri ein mann, Karl Michaelsen, sum skuldi við, og sum var vorðin sjúkur. Óveður brast á, og báturin gekk burtur við øllum seks monnum. Tilsamans umkomust 19 menn hendan dagin í Norðoyggjum.

Tað kann skoytast uppí hesa søgu, at abbi Hans Jacob, Hans Jacob Olesen, var ættaður úr Tjørnustovu í Norðragøtu. Tey vóru fimm systkin og eitt dupult systkinabarn úr Leirvík, sum fluttu til Skúvoyar fyrra partin í 19. øld. Hans Jacob, abbin, var systkinabarn langabba mín í Tjørnustovu, Absalon. Hans Jacob giftist við Maren Susanne Gregoriusdóttir, sum var úr Kunoy. Hann var ein teirra, sum umkomst, tá ið tveir bátar gingu burtur undir Litlu Dímun í 1870.

Julia hjálpti í Vági

Í Vági vóru eisini nógv fólk, sum fingtu spansku sjúku. Har var heldur ikki nakar lækni. Men sum ofta er í eini slikari støðu, so hjálpa fólk hvørjum øðrum í neyðini. Ein av teimum, sum vit hava frætt um, er Julia Danielsen. Hon gekk hús úr húsi at hjálpa teimum. Men hon dugdi eisini at verja seg sjálva við at hava klæði fyri andlitið við desinfektor, sum skuldi forða fyri smittu.

Julia var ættað av Viðareiði. Umleið 1907 fór hon saman við tveimum øðrum gentum av Viðareiði til Havnar at verða doypt í Ebenezer. Hon var ein góður stuðul í samkomuni á Viðareiði, ikki minst tí hon hevði so góða sangrødd.

Julia kom ung til Vágs. Her hittu hon Jørgen Danielsen, sum var ættaður úr Havn, og tí varð kallaður Havnar Jørgen.

Jørgen kom til Vágs í sambandi við bygging av elverkinum í Vági.

Her hittust tey og giftust. Tey áttu eingi børn sjálvi, men tey tóku til sín bróðurdóttir Juliu, Herborg, sum seinni giftist við Gunnar Gunnarson, kendur frá Fiskivinnustovununi.

Tað varð sagt um Juliu og Jørgen, at tey vór tvey sjálðsom fólk, vinsæl, gestablið og hjápsom og vóru væl nøgd við tað, sum Harrin gav teimum.

Sagt var um Jørgen, at hann

Læknin í Klaksvík, Jógvan Zachariassen, var eisini í Leirvík at hjálpa fólki við sponsku sjúku.

var ein sjálðsamur maður í allar mátar, prúður sterkur og dugdi alt arbeiði, líka frá grótbroti til innramming av myndum og fint málaraarbeiði.

Eitt dømi um hansara virksemi á andaliga økinum er henda lýsing í Dagblaðnum 1. Juni 1940

Kristiligur fólkafundur

verður um Gud vil á Gøtueiði sunnudagin tann 2. Juni. Talarar úr ymiskum bygdam í Føroyum. A.W. Sloan, J.F. Kjølbro, Klaksvík, J. C. Isaksen, Klaksvík, Victor

Julia Danielsen gekk í húsini í Vági og hjálpti teimum við sponsku sjúku.

Danielsen, Fuglafirði, Jørgen Danielsen úr Vági, Jens av Reyni, Tórshavn og J.J. Jacobsen, Klaksvík.

Tá ið salurin hjá Brøðrasamkomuni, Bethel, í Vági, var liðugur í 1920, fór Jørgen at halda sunnudagsskúla har. Hann var tann einasti í samkomuni, sum hevði royndir á hesum økinum, nevniliga frá gamla Sloan í Havn.

Frida Absalonsen skrivur, at fleiri ferðir bjóðaðu tey bæði til “fest” heima hjá sær sjálvum, har børnini fingtu køkur og kakao. Hesum hevur Julia staðið fyri. Hetta vísir, at hon hevur verið serlig og hevur tikið sær av øðrum.

Tað var eisini tiltikið, at eingin fór frá henni uttan, at hon vildi hjálpa.

Jørgen og Julia fluttu til Havnar í 1940. Tey búðu áfast í húsini hjá Herborg og Gunnar, so tað var sum eitt hús. Tey bæði vóru eisini góð omma og abbi fyri børnini hjá teimum báðum.

Jórun, dóttir Herborg, greiðir frá í bókini Í Kjalavørðinum, at “Julia omma var røsk og fýrislig og tók væl ímóti øllum sum komu á gátt, eisini tá ikki var meira pláss eftir til gestir. Hon fann altíð eina loysn”.

Hettu er bert nøkur dømi um tey, sum hjálptu, tá ið ringast stóð til, og tí eiga tey at fáa tann heiður, tey hava uppiborið.